

частини 4 статті 280 зазначеного Кодексу позовна заява, яка надійшла пізніше ніж за 24 години до часу проведення спірних заходів, залишається без розгляду [5].

Підсумовуючи викладене, необхідно зазначити, що питання про строк завчасного сповіщення є принциповим, особливо з огляду на те, що у ст. 39 Конституції України його не визначено. Практика організації та проведення мирних зібрань вимагає конкретизації цього питання, оскільки саме тут дуже часто виникають непорозуміння між активістами та представниками влади, які, на жаль, доволі часто призводять до неправомірного обмеження права на свободу мирних зібрань [1, с.133].

Одним із можливих шляхів усунення зазначеної законодавчої прогалини, вбачаємо прийняття Верховною Радою України відповідного нормативно-правового акту, яким було б врегульовано порядок надання повідомлень про проведення мирних зібрань (із обов'язковим визначенням мінімального терміну його подання), а також проведення масових заходів.

1. Мельник Р.С. Право на свободу мирних зібрань: теорія і практика. К., 2015. 168 с.
2. Конституція України від 28 червня 1996 року, *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996, № 30, ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
3. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1997, № 24, ст. 170. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>
4. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Міністерства внутрішніх справ України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 39 Конституції України про завчасне сповіщення органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій (справа № 1-30/2001) від 19 квітня 2001 року № 4-рп/2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-01>
5. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747-IV. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2005, № 35–36, № 37, ст. 446. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>

Костянтин ВОЗНІЮК

викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

За період розвитку цивілізації почало з'являтися все більше проблем, що стосувалися б кожної людини, з будь-якого куточка нашої планети Земля. Більшість вчених вважають, що проблеми людства, які виникають, – це

закономірний результат виникнення та поширення тих питань, які не вирішувались в силу обставин, розвитку сучасної епохи та загострення суперечностей. Зняття політичних меж та державних кордонів, вільне пересування громадян стали початком таких проблем, як: тероризм, наркоманія, СНІД та інші.

Згідно з моніторингом соціальних змін, актуальними проблемами для суспільства на даному етапі розвитку є:

– швидкий зріст населення на ділянках найбільш бідніших країн світу, що спричиняє демографічну проблему. Таким чином, в майбутньому ця проблема стане причиною глобальної продовольчої, енергетичної та екологічної проблеми. Умовою для її подолання є підвищення якості та підтримання кількості населення. А саме, заходи, спрямовані на покращення здоров'я населення, що збільшить тривалість життя та буде запобігати смертності.

– інтенсивна вирубка лісів, забруднення атмосферного повітря та масивів поверхневих вод спричиняє ряд питань, які зв'язані з екологічною проблемою. Головними її причинами є низька культура, байдужість, відсутність державної політики та мала проінформованість населення. Проте вчені виокремлюють також і шляхи її вирішення. Наприклад, потрібно звикнути до розподільного збору сміття, зменшити споживання пластику, надавати перевагу велосипедам, а не власному транспорту, купувати енергоощадливі прилади.

– геополітична проблема, яка породжує воєнні конфлікти. Важливою її складовою є державна та соціальна безпека, що включає в себе єдність нації та залагодження напружених міжетнічних суперечностей. Досить важко знайти цивілізаційну країну, що поєднувала б в собі всі фактори для розвитку суспільства. Можливо, саме такі регіони і є центром підвищеної напруги, що в майбутньому спричиняють геополітичну проблему [1, с.134].

– також важливо зупинитись на одній з найвпливовіших на психологічне здоров'я особистості проблем, а саме – стрімке поширення всесвітньої пандемії гострої респіраторної хвороби COVID-19. Наслідки хвороби стали одними із найсерйозніших викликів людству за декілька десятків років. Кількість померлих від хвороби значно переважає навіть втрати за часів Другої світової війни. Втрата близьких, карантинні заходи, вакцинація, шахрайства, вчинені на хвилюванні людей щодо свого здоров'я, фейкові новини щодо розгортання хвороби, обмеження контактів з особами, які мають підозру на хворобу – усе це становить великий вплив на психологічне здоров'я особистості. Внаслідок чого може виникнути депресія, психічні розлади, тривожність та безсоння, проте вчені називають це цілком нормальною поведінкою організму [2]. Як доводять опитування передовсім на нас впливає невизначеність у часі, тобто немає певної стратегії та концепції розв'язання проблеми поширення COVID-19, яка б визначала скільки часу повинно пройти, щоб зупинити хворобу на всесвітньому рівні.

Проте можна виокремити також і певні шляхи поліпшення ситуації щодо зменшення впливу на психіку людства, а саме: потрібно зменшити кількість споживання новин, не вживати алкоголь, збільшити час телефонних розмов з друзями та рідними, а головне, – у разі зміни самопочуття терміново звертатись до лікарів [3].

Також досить великий вплив на психологічне здоров'я людини створюють показники летальних наслідків неможливості одужання від цієї хвороби. Адже статистика каже сама за себе, і вікові обмеження щодо осіб, які захворіли та померли, підтверджує той факт, що відношення до лікування від COVID-19 повинно бути індивідуальним для кожної вікової категорії населення. Однак не лише такі цифри формують людську свідомість, але й карантинні заходи щодо унеможливлення захворіти. Так, досить великий перелік осіб не бажає вакцинуватись, одягати марлеві пов'язки та маски, користуватись дезінфекторами. Такі умови створюють сприятливу атмосферу для розповсюдження цієї хвороби. Однак люди повинні пам'ятати, що небажання здійснювати такі карантинні заходи наражають на небезпеку не лише тих осіб, які нехтують цими заходами, але й всіх навколишніх людей.

Отже, важливо зрозуміти, що, аби вирішити глобальні проблеми, потрібно почати з самого себе. Дотримуватися рекомендацій, не бути байдужими до навколишнього середовища та дбати про культуру населення. Можливо, саме такі прості вказівки допоможуть попередити в майбутньому такі глобальні проблеми.

1. Логвиненко С. Геополітичні суперечності в сучасному світі. *Міжрегіональна академія управління персоналом. Геополітика. Політичний менеджмент.* № 1, 2010. С. 133–139. URL : https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/08/lohvynenko_heopolitychni.pdf.

2. Батиргарєєва В. С. Наслідки пандемії COVID-19 та шляхи їх усунення: результати опитування громадян України. Питання боротьби зі злочинністю. *Наукові дослідження.* Випуск № 41, 2021. С. 38-55, URL : <http://pbz.nlu.edu.ua/article/download/240195/238602>

3. Як пандемія COVID-19 впливає на психологічне здоров'я людини. Офіційний портал Черкаської обласної державної адміністрації. 06.12.2021. URL: <https://ck-oda.gov.ua/covid-19/yak-pandemiya-covid-19-vplivaye-na-psixichne-zdorovya-lyudini/>